

Krvave rapalske manifestacije v Ljubljani

Brezobzirno nastopanje policije s pendreki in samokresi

Zborovanji na univerzi in v Unionu. — Klerikalni govorniki so se odpovedali besedi. Naskoki policije na neoborožene množice manifestantov. — Streli na Miklošičevi cesti. — Bilo je skoraj kakor l. 1908. na ljubljanskih ulicah

Ljubljana, 12. novembra. Žalostni spomin na sklenitev rapalske pogodbe med našo državo in Italijo dne 12. novembra 1920. ki pomeni začetek grozne borbe za obstanek našega naroda v Primorju, v Goricki Istri in Dalmaciji, je dal tudi letos povod za veliko vseslovensko narodno zborovanje v Unionu, ki ga je sklicala akademska omladina. Po končanem zborovanju je prišlo na ulice do burnih demonstracij proti mučiteljem naših zaslužnih rojakov. Sprva popolnoma disciplinirana demonstracija se je pozneje močno pojačala zaradi skrajno ostrega nastopa policije. Mnogokrat se je že izkazala policija v Ljubljani s svojimi nastopi proti manifestantom, a tako brezobzirno kakor tokrat še ni nastopila nikoli.

Po nalogu notranjega ministrstva...

— Vlada še nikdar ni s tako brezobzirnostjo zatrla spominjanja na rapalski dan, kakor letos, ko je šef vlade sin tistega dela naroda, ki je bil v Rapallo položen na žrtvenik! ...

Tako je »Ponedeljek« zaključil svoje poročilo o nedeljski skromni proslavi, pri kateri je policija takoj pokazala, kakšen nalog ima iz notranjega ministrstva. Gornja ugotovitev po nedeljski plenitvi brošur in lepakov, ki sta jih izdali Jugoslovenska Matica in Slovenska Straža, aretacije in zasliševanja akademikov in vseh vse rigorozno nastopanje proti tili rapalski prireditvi, je z današnjimi vse obsodbe vrednimi dogodki dobila potrdilo, kakršnega pa naša javnost ni mogla pričakovati. Včeraj nasilno zadušena beseda lepakov in letakov, danes ubijanje svobode, izražanja narodnega razpoloženja in narodne volje s pendreki in samokresi — to je »rapalska« metoda g. Korošca v jubilejnem letu države.

Otvoritev zborovanja

Akademska omladina se je pričela zbirati že kmalu po 17. pred univerzo in v avli, kjer je dajala že pred otvoritvijo zbora duška svojemu razpoloženju napram fašizmu manifestirajoč globoko sočustvovanje s preganjanimi brati onstran meje.

Zborovanje je otvoril v avli univerze predsednik SSLU jurist Vladimir Suklje s poudarkom, da je Rapallo vrh najhujšega gorila, ki je zadelo naš narod. Brutalna sila je sramotno, brezobzirno, s pretnjo topov, z rožljanjem orožja, a s sladko besedo na jeziku prevladala nezodnega nasprotnika, diktilirala podpis na smrtno obsodbo političnega dela naroda, ki mu je komaj zastiala zaria svobode. A zakaj? Da mu bo trpljenje še huje, življenje brez svobode, brez nade, brez misli na boljšo bodočnost.

Smrt so podpirali narodu in ubijajo ga že osem let, ti ponosni nosilci dvatisočletne kulture. Pobili so zdrav narod na tla, ga vrgli v okove, ne dajo mu dihati. V temnici leči, a strti ni! Pomnimo Rapallo in osetimo ga! Kakor je bilo Srbom Kosovo vir gorja, je bilo hkrati neprestano vzpodbuden opomin k delu za svobodo. Danes mora v nas biti spomin na Rapallo tako živ in močan, da bomo vedeli vsi, kod vodi naša pot v svobodo.

Drugi govornik, jurist Anton Hribovšek, je oniskoval v drobnih slikah vse gorle naših ljudi tam preko: »Bil sem tamkaj med zatiranim ljudstvom in slišal sem pridržani klici: Daite, oh bratje, daite nam zraka! Kakor ogromno lečanje morja volje ta klic tlačanih k nebu po pravico, vnije k nam po rešitvi. Bratje pomagajte! Naše hiše so prazne. Polja obdeluje tuje naša kri se izgublja v Ameriko, Afriko in Azijo! ... Naše delo in še enkrat delo vsega jugoslovenskega dišstva, naj bo in mora biti to, da se trudimo za veliko in močno državo. Hočemo, da si rimski orli, ki imajo zahteva srca, polomijo klune ob granitni skali naše ljubezni do države in volje, da osvobodimo svoje brate.

Kot tretji govornik je nastopil še jurist Branko Alujevič, ki je naglašal, da hočemo vedno v vsej složnosti stati ob strani zaslužnih bratov do končne odločitve.

Prvi spopadi na Kongresnem trgu

Po končanem zborovanju, ki je bilo neprestano prekinjano z burnimi vzkliki za naše tužno Primorje in proti fašizmu, so se zgrutile množice akademikov na Kongresni trg, kjer so se nameravali strniti v novorko za manifestacijo pohod na Selenburgovi in Prešernovi ulici na zborovanje v Unionu.

Trije akademiki so na čelu novorka nosili reško, tržaško in goricko zastavo. In čim so se počeli na trgu ti trije nosilci zastav, je že prišlo do prvega incidenta s policijo. Kakor bi trenili, so navedli na akademike policisti, skriti pomreki na dvorišču reške, kakor na haiduke iz zasede so planili, hloč okrove sebe s pendreki, v množico, se pretenli do nosilcev zastav ter se v splošnem metežu in zmešnjavi polastili zastave

v reških barvah. Hoteli so iztrgati še ostali dve zastavi, toda akademiki so jih ubranili na ta način, da so se z njima skokoma vrgli v temno Zvezdo ter skozi park nadaljevali pohod v Selenburgovo ulico.

Za njimi so pritisnile vse ostale množice, ki so v gromkih vzklikih dajale duška svojemu razpoloženju proti fašizmu in njegovim predstavnikom. Obenem se je srd množice zaradi takega nastopa policije že takoj v pričetku demonstracij vžgal in razvnel vedno bolj. Vendar so se demonstranti disciplinirano med prenevanjem patriotičnih pesmi pomaknili po Prešernovi ulici in čez Marijin trg do hotela Union, kjer so v par trenutkih napolnili veliko dvorano kakor nani.

Burno razpoloženje v unionski dvorani

Preden se je moglo pričeti z rednim zborovanjem, je dvorana odmevala vzklikov naš Rekl. Trstu in Gorici. Vstili so se hrupni vzkliki proti italijanskim nasiljem.

Impozantni, po namenu in številu vedlostojni zbor, je otvoril akademik Iskra. Akademska omladina, nositeljica vseh narodnih borb in stremelji, je sklicala to zborovanje, da tudi letos in vsevidi poudari krvavo resnico: Primorje je naše! Morajo zmazati Wilsonove besede: Nihče ne sme zavladati naroda, če on sam tega ne hoče!

— Tako je! Naj živi pravica! je gromko odjeknilo po dvorani.

Naš narod, od Triglava do Soluna, je pripravljen, da v primernem trenutku osvoji zatirane brate in sestre.

— Pripravljeni smo! so zagrmeli burni vzkliki.

Ne maramo več klečeplazva in nočemo biti po krivdi nesposobnih diplomatov napram Italiji kakor kolonija. (Burno odobravanje.) Reško zastavo nam je vzela policija — in to sedaj, ko vihrajo po Italiji dalmatinske zastave in ko vzklikajo črnosrajčniki po naši Dalmaciji!

... Ogorčenje in v dvorani postaja čedalje huje. Čujejo se vzkliki: Dol s Koroščevim režimom! Pul, tak režim! Živelo svobodno izražanje misli!

»Eno smo, v ljubezni smo složni!«

Nato je povzel besedo predsednik NSZ g. Rudolf Juvan, ki je bil burno pozdravljen od vseh zborovalcev zlasti pa od številnega, v dvorani zbrane delavstva.

— Kadar slišimo besedo Rapallo, nas zazebe okrog srca. Ob tem imenu začutimo, kakor da smo ujeti, da smo vazali svojih zatiralev in krvnih sovražnikov. Toda vara se italijanski fašist, če misli, da nas bo teptal i v bodoče. Jugosloveni se že po svojem temperamentu radi delimo v razne politične struje in vdajamo ostrim političnim borbam, toda — kadar čutimo, da gre za naše zaslužene brate, tedaj smo eno. Prišel bo čas, ko bomo tudi dokazali, da smo edini v ljubezni do svojih bratov.

— Živelo naše Primorje, živela naša vojska! so vzklikali zborovalci.

— Poleg Rapalla imamo še drugo nesrečo: Nettuno! Ni dolgo tega, kar smo sprejeli novo nesrečno pogodbo, ki nam je vzela skoro vse pravice tudi na našem ozemlju in ki jo bo najbrž kmalu občutilo naše že itak sestradano in brezposelno delavstvo.

— Tam preko meje trpe naši delavci pomanjkanje in ne dobe posla, zasluška in skorje kruha, ker so sinovi slovenske ali hrvaške matere. Muke, ki jih mora pretrpeti osebito delavec in kmečko ljudstvo, so grozne. Zato moramo končno z dejanji pokazati svojo ljubezen do zatirancev. Zahtevamo enakopravnost našega življa na svojih tleh in smisel vseh naših pristojnih činitelev za potrebe in zaščito našega ljudstva v Italiji. Tam doli divja fašizem, v Beogradu pa gospoda. In ta gospoda daje navodila, naj se manifestacije za naše brate preprečijo! ...

Dvorana se je ob teh poudarkih živahno razgibala. Slede burni protesti proti režimu in njegovim metodam: Doli s čaršijo! ...

— Polna dvorana, nadaljuje g. Juvan, pa nam priča, da ljubezen našega naroda do naših bratov ne bo ugasnila. Hočemo se boriti do končne zmage!

Navdušeni klici: »Hočemo!« »Naj živi jugoslovensko Primorje!« so izzvenili v burno manifestacijo ob zaključku govora.

Primorje — naše Kosovo

Akademik Vodušek je protestiral proti barbarskim metodam fašizma. Uničili so nam vsa gospodarska in kulturna društva, napravili so naše ljudi gole ter jih oropali vseh človeških pravic. Ubijajo! Zato vse beži čez mejo v Ameriko in drugam po svetu. Krivice, storjene našim bratom, so krivice nam vsem! Mi smrti svojih bratov ne bomo mirno gledali. (Navdušeno odobravanje.)

Dr. Marušič je naglašal, da Trsta in

Reke ne moremo pozabiti že zato ne, ker pomenita za našo državo pljuča. Mi, ki danes praznujemo Rapallo tožnih src, se zavedamo, da so imeli tudi Srbi svoje Kosovo, a so prodrli in masečevali vse krivice. Na Jadranskem morju bo tudi še nemoteno plul slovenski brod.

— Živel jugoslovenski Jadran! Poslednji je na odru nastopil dr. Rožič, ki je v imenu Slovenske Straže podal samo kratko izjavo: Izgnati uničevati narod — ni krščanska morala. Živela svoboda! — Napovedani govornik dr. Ehrlich ni nastopil.

Ponovni naskok policije

Zborovanje se je zaključilo v najburnejšem razpoloženju. Množice so se vlivale na ulice prepevaje patriotske pesmi in neprestano vzklikajoč zaslužnjem bratom. Na Miklošičevi cesti se je mahoma stvorila ogromna povorka, ki je krenila na Marijin trg z namenom, da obide še nekaj ulic in da se potem manifestanti mirno razidejo. Toda udeleženci navzile prejšnjim izkušnjam niso računali s tako krutim nastopom policije. Komaj so prikorakale množice do frančiškanske cerkve, že so se zagnale proti njej sklenjene množice stražnikov pod poveljstvom policijskih častnikov. Na kratka povelja so stražniki iadno udarili naravnost na zastavonoše.

V hipu je nastal živ hločič, čuti je bilo hrupno vzklikanje policistov, rezka povelja in hrumeče ogorčenje množice, po kateri so vsekrizem padali udarci pendrekov. Zadevali so brezobzirno v obraze, po ramah, rokah in hrbtih. Za hip se je cesta izpraznila in so se manifestantje, ki so se šele tedaj pretvorili v demonstrante, umaknili k stenam. Stražniki pa so udrihali neusmiljeno dalje, zlasti po zastavonošah.

S sabljo po glavi

Akademika Kerina, ki je držal v rokah goricko zastavo, je obkolilo kakih deset stražnikov, ki so tolkli po njem, kakor za stavo. G. Kerin se je že zgrudil na tla, ko se je nenadoma zablistela pred njegovim obrazom policijska sablja in se je Kerinov obraz pordečil od krvi...

Stražniki so medtem pretepali demonstrante dalje ter jih potiskali nazaj proti Unionu.

Bili so burni prizori, da se je človeku ob pogledu na neusmiljeno policijsko pretepanje moralo krčiti srce, utripajoče v gnevu in grozi. Zakaj, čemu? so se spraševali ljudje v zmedi. Mar ne smemo na svoji zemlji dajati duška svojim čustvom, ob pogledu tja dol, kjer trpi nad pol milijona naših ljudi, teptanih do obupa.

«Dol Koroščeva policija!» je zadonelo in množice in gruča so drle zopet proti Marijinemu trgu. Stražniki, ki jim je uspelo, da so iztrgali iz rok demonstrantom zastave, so seveda na Marijinem trgu zopet nadaljevali s pretepanjem in raztrganjem množice brez vsakega načrta in smisla.

Grozil je velik spopad. Ogorčene množice, ki jih je dražila policija z zaplenjenimi zastavami, so se že gibale za bojni naskok.

Posebno je demonstrante razburjal pogled na krvave madeže po tleh. Bila je to Kerinova kri, ki so ga tovariši skoro nezvestnega odnesli na magistrat, odkoder so telefonirali po rešilni voz. Kerinu je nudi prvo pomoč mestni fizik dr. Rus, ki ga je obvezal ter mu izpral rane. Zdravniško pomoč je moral iskati tudi akademik A., ki je nosil tržaško zastavo. Stražniki so mu prebili na več mestih kožo na glavi...

Intervencija župana dr. Puca

V trenutku ko je bila situacija najbolj opasna, je prišel slučajno na Marijin trg župan dr. Puc, ki je takoj interveniral pri policiji, naj se zaplenjene zastave zopet izroče demonstrantom, da se pomiri razburjena množica. Po daljšem parlamentiranju, med katerim so policisti še vedno udrihali po posameznikih, je policija ugodila županu in zaplenjene zastave vrnila akademikom.

Manifestacija se nadaljuje

Po nalogu velikega župana se je policija takoj nato umaknila z Marijinega trga, a demonstranti so se z zastavami na čelu zopet strnili v povorko. ki je krenila skozi Prešernovo ulico pred pošto in dalje na Aleksandrovo cesto, namenjena pred vladno palačo na Bleiweisovi cesti.

Na Aleksandrovi cesti pa je demonstrante zopet zavril inočan kordon policije, nakar je povorka zavila v Beethovno ulico, kjer je pred frančoskim konzulatom živahno vzklikala Franciji. Že je izgledalo, da bo s tem demonstracija konec, ko se je nenadoma raznesla vest, da peljejo v zapor na Miklošičevo cesto več aretirancev.

V naglem pohodu so se gruča podale pred policijske zapore na Miklošičevi cesti in začele burno protestirati. Večji oddelek demonstrantov se je vrgel

pred lokale Cosulich Line v Pokojniškem zavodu, pred katerim je bila postirana četica stražnikov. Razburjeni demonstranti, ki so po večini že vsi občutili blagoslov pendreka, so pograbil kamenje ter ga jeli lučati v sicer dobro zaprte izlozbe.

Policija strelja v množico

Položaj je postajal vedno bolj kritičen. Kamenje je pričelo padati tudi na stražnike. Iz njihovih vrst je naenkrat gromko odjeknil strel. Takoj nato so mu sledili drugi. Čim so demonstrantje videli, da je stvar skrajno resna, in da nekateri stražniki merijo v množico, se jih je polastilo še večje ogorčenje in razburjenje.

Padlo je že do deset strel in vse je odjeknilo v strahu. Okoliški stanovalci so zapirali okna in čakali v grozi, kaj utezne nastati. Strelji so se ponavljali še dalje, čuti je bilo divje krike.

Sredi ulice se je zgrudil 18-letni Jančko Popović, ki ga je krogla iz revolverja pogodila v nogo. Sescel se je s prestreljeno nogo v stegnu.

Popović je trgovski pomočnik, uslužben na Dunajski cesti. Sin je trgovca z žitom v Čačku.

Ranjenca so tovariši takoj odnesli ter ga odpeljali v bolnico. Ojačana policija, ki je oddala proti množici do 15 strel, ki pa k sreči niso vsi zadevali, ter so bili menda tudi po večini oddani v zrak, se je nato zagnala ponovno proti množici ter jo jela razganjati. Pričela se je divja gonja na posameznike.

Mir na ulicah je nastopil šele pozno zvečer, ko so se demonstranti popeli z glasnimi klici po ulicah zahvalili največjemu policistu dr. Korošču.

Pozno v noč so bili ljubljanski javni lokali polni in so se današnji dogodki ogorčeno komentirali. Starejši ljudje so vzbujali spomine na septembarske dogodke pred 20 leti...

Zakaj je policija streljala?

S strani policije se zatrjuje, da so posamezni stražniki morali rabiti samokrese v silobranu, češ, da so demonstrantje navajali na nje z dveh strani s kamenjem. Do nastopa z orožjem da je prišlo šele, ko so bili 4 stražniki od kamena ranjeni in sicer 1 na glavi, 2 na nogi, 1 v trebuh. Njihove poškodbe pa so le lahkega značaja ter so stražniki ostali v službi.

Tekom konfliktov na Miklošičevi cesti so bili aretirani štirje mladi ljudje, katerih imena dosedaj še niso znana. Policija jih dolži hudodelstva javnega nasilstva.

Intervencija nosl. dr. Žerjava in dr. Kramerja

Na vest, da je prišlo na Miklošičevi cesti do prelivanja krvi, sta se podala nar. poslanca dr. Žerjav in dr. Kramer med manifestante, ki jih je bila policija medtem že potisnila v stranske ulice. Oba poslanca sta nato odšla v splošno bolnico, da se informirata o stanju ranjenega Janka Popovića. Pričela sta se, da je na srečo krogla predrila le meso na stegnu in da rana ni opasna. Popović se je mogel potem, ko mu je dežurni zdravnik rano očistil in obvezal, podati v domačo oskrbo.

Z ozin, »a izvršene aretacije sta poslanca intervenirala pri policijski direkciji, da se aretirani takoj zasléjšijo in izpuste. Dobila sta zagotovilo, da se bo nstopalo z največjim pospešenjem.

Poziv predstavnikov narodnih društev

Akcijski odbor za žalni dan povodom 8. obletnice rapalske pogodbe poziva za danes ob 9. dopoldne predstavnike vseh sodelujočih društev na sejo v prostorih Jugosl. Matice v Selenburgovi ulici 7-II. Razpravljalo se bo o postopanju oblasti povodom včerajšnjih manifestacij. Zvečer ob pol 6. se bo vršil na univerzi protestni zbor akademskih omladin in nato obhod po mestu.

Izjava

Pri včerajšnjih demonstracijah pred Unionom je dal policijski poročnik Gril povelje, da se zapleni zastava in obenem, da se uporabi orožje. Ker pa akademik g. I. Kerin ni hotel izročiti zastave, ga je na povelje poročnika Grila začela policija neusmiljeno pretepati s pendreki, dokler ni omaga in padel na tla.

Pri tem ga je tudi sam poročnik Gril dvakrat udaril s sabljo po glavi in nato zbežal, ker je videl, da ga opazujem in ker sem mu dejal, da se bom obrnil na pristojno mesto. Ranjenega akademika sem nato odpejal na stražnico na magistratu, da poskrbijo za zdravniško oskrbo.

Jovo Ferjančič, črkostavec, Poljanska cesta 13.

Potapljač parnik

Newyork, 12. nov. (lo.) Angleški 10.000 tonski parnik »Vestria«, ki plove proti Barbeksu Sombrezu se je 300 milj od Haptona v viharju težko ponesrečil in je v nevarnosti, da se potopi. Parnik se je že nagnil in potniki se skušajo rešiti v rešilnih čolnih. Na krovu je 200 potnikov. Dva parnika hitita z vso naglico na pomoč.

Beg na smrt obsojenega jetnika

Veliki Bečkerek, 12. nov. & V soboto popoldne so pobeželi iz sodniškega zaporja trije jetniki, med njimi Svetislav Malinac iz Kumanova, ki je bil obsojen na smrt, ker je preteklo leto na cesti ubil svojega tovariša in ga oropal. Marinac je z ostalima dvema jetnikoma ob 5 popoldne šel v jetniško delavnico; ker ga pa ni spremljal noben stražnik, je porabil priliko in pobežnil s tovarišema.

Desetletnica avstrijske republike

Včeraj je poteklo deset let od proglašenja in ustanovitve avstrijske republike. Državni svet, sestavljen iz zastopnikov nemških dežel bivše monarhije, je dne 11. novembra l. 1918, zaključil, da se naslednji dan proglašajo republike najprej v parlamentu in nato prebivalstvu. Priprave za proglasitev so izvršili predsednik državnega sveta Seitz, državni kancelar dr. Renner in državni notar dr. Sylvester, nakar je bila za 12. november sklicana začasna narodna skupščina.

Ta dan so se v posameznih okrajih začeli zbirati udeležniki manifestacije, vse delo je počivalo in z vseh strani Dunaja so se pomikale impozantne povorke proti parlamentu, kjer je zasedala začasna narodna skupščina pod predsedstvom dr. Dinghoferja. Skupščina je sprejela soglasno predlog državnega kancelarja dr. Rennerja, vsebujoč temeljne določbe za ustanovitev republike. Ob 4. uri popoldne je skupščina prekinila sejo in predsednik dr. Dinghofer je z balkona avstrijskega parlamenta prečital velikanski ljudskim množicam sklep narodne skupščine o proglašenju republike. Obenem so razvili novo republikansko rdečo-belo-rdečo zastavo pred katero so manifestanti nato defilirali.

Slavnost so skušali motiti komunisti, ki so tudi povzročili niz neilubih dogodkov, toda narodni in meščanski straži se je posrečilo vzdržati red ter zasesti vse važnejše urade. Čimer je bil v kali zadušjen poskus levčarskih elementov, proglasiti komunistično republiko. Tudi krščanski socialci, ki so zahtevali, da ostanejo nemške dežele monarhija pod vladjo Habsburžanov, niso mogli prodrati s svojo zahtevo, tembolj, ker se je cesar že 11. novembra odneval prestolu dasi s tiho nado, da mu nemške dežele vendarle ostanejo od nekdanjega ogromnega cesarstva.

Deset let je preteklo včeraj od ustanovitve avstrijske republike. Težke čase je morala se preživeti ta mlada država in zdlo se je že tu in tam, da ne bo vzdržala. A vedno si je znova opomogla, vedno bolj se je lačala in konsolidirala. Postala je res demokracijska republika, ki je temeljito obrabala s prošlostjo in s tem podrla tudi barriere, ki so nekda ločile slovenske pokrajine od habsburškega Dunaja. Avstrija živi danes s svojimi sosedi in s prijateljskih odnosih; posebno odnosi med Avstrijo in Jugoslavijo so iskreno prijateljski in postajajo vedno tesnejši. Jugosloveni spremljamo zato s simpatijami razvoj sosedne republike.

Etna še vedno bruha

Rim, 12. nov. (lo.) Etna bljuva vedno močnejše. 500 metrov pod vrhom se je otvorilo novo žrelo. Sedaj se vali proti morju pet tokov lave.

Rim, 12. nov. (be.) Vletoek lave, ki se vali iz Etna proti obali, je popolnoma uničil kraj Carrabo. Kraj Strada so morali izprazniti. Kakor kaže, bo Etna še nadalje bljuvala.

Eksplodizija municije na Poljskem

Varšava, 12. novembra g. V državni municijski tvornici v Renbertovu pri Varšavi se je dogodila težka eksplozijska katastrofa. Eksplozirala je stara municija. Dve osebi sta mrtvi, trije težko, mnogo pa lahko ranjenih. V sled eksplozije je uničen del skladišča.

Požar v praškem kinu

Praga, 12. novembra g. Med predstavo v kinu Lucerna, ki je eden največjih v notranjem mestu, je izbruhnil požar, katerega je za personal kina kmalu pogasil. Med občinstvom je nastala strahovita panika. Oseboj kina pa se je vendarle posrečilo pomiriti občinstvo, ki je v nekaj minutah izpraznilo dvorano. Tudi požarna bramba je bila takoj na licu mesta.

Težka avtomobilska nesreča

Praga, 12. novembra. h. V soboto zvečer je pri Melniku zavozil tovorni vlak v osební avto, v katerem so bile štiri osebe, med njimi poslanec agrarne stranke Václav Doležal. Vse štiri osebe so bile težko ranjene. Poslanec Doležal je danes podlegel svojim ranam. Bil je profesor na viinarski in sadjarski šoli v Melniku ter se je udeležil svetovne vojne kot češkoslovaški legionar. Pri pogrebu Stjepana Vrábla v Zagrebu je bil član delegacije češkoslovaške agrarne stranke. Star je bil šele 45 let. Njegov namestnik v parlamentu bo poštar Vemela.

Obsojen na smrt in zopet oproščen

Praga, 12. novembra. o. Pred tukajšnjim porotnim sodiščem je bil danes zaključen proces, ki je že več dni vzbujal interes javnosti. Pred porotniki je stal mladi posestnik Vojtěchovski, ki je bil obtožen, da je zastrupil svojo soprogo, ki je umrla pod čudnimi okoliščinami. Vojtěchovski je bil že pri prvi razpravi pred porotniki obsojen na smrt. Druga razprava se je vršila na podlagi ničnostne pritožbe in je končala z oprostitvijo obtoženca.

Koncert „Ljubljanskega Zvona“

se je vršil smoti v veliki dvorani hotela »Union« ter je uspel prav dobro. Ta zbor se pod vodstvom pevovodje Zorka Prelova razvil krepko navzgor in njegov koncerti imajo že svoj stalno hvaležno publiko. Podrobnejše poročilo sledi.

Hmeljski trg

Zatec, 12. nov. h. Tendenca neizpremenjena. Na deželi se nadaljuje nakupovanje. V Zatecu je bil le majhen promet. Prodajalci vztrajajo pri svojih zahtevah. Cene 1600 do 2000 Kč.